

Posudek rigorózní práce JUDr. Karoliny Kutové

Boj o národní identitu v 80. letech 19. století

(posudek školitele)

Již na úrovni diplomové práce odevzdala Kutová kvalitní práci, která byla v posudcích oponenta (M. Řepa, PhD.) i školitele hodnocena jako nadstandardní a doporučena k uplatnění pro vyšší stupeň graduace.

Karolina Kutová předložila práci, formulující tradiční téma české historiografie, vývoj liberální české politiky na pozadí nacionálního pnutí v česko-německých vazbách, nicméně zajímavě nahlížené v době, která předcházela jeho extrémním projevům a tlakům. Osmdesátá léta devatenáctého století byla svým způsobem rozhodující etapou dalšího vývoje a proměny české politiky jako takové. Byla to doba zatížená změnami, které stavěly před politické strany a politiky nové, dosud neznámé úkoly. Tato doba se vyrovnávala s hospodářskou krizí a nárůstem sociálního napětí předešlého desetiletí; právě proto je vnímána jako počátek dlouhodobého trendu modernizace politického a sociálního života v zemi; tehdy se česká politika vracela ke své parlamentní roli po letech pasivní rezistence a nově se vyrovnávala s aktivní politickou činností; do těchto let tak byl odsunut rivalitní střet dvou souměřitelných měšťanských všenárodních stran na české politické scéně; a konečně v této době se počínají vyhraňovat střety mezi vnitřně se proměňující sférou české a česko-německé politiky. Tyto náměty postačují k tomu, abychom si udělali obrázek o složitosti a především nejednoznačnosti vlivů a procesů, které probíhaly a odehrávaly se ve zmíněném desetiletí.

Mohu s uspokojením konstatovat, že se s touto vnitřní komplikovaností tématu Kutová úspěšně vyrovnala. Nejenže pojala nastavenou tematiku dostatečně široce, ale takto koncipovaný základ analýzy dokázala zpracovat přehledně, svůj výklad vést kontinuálně a přesvědčivě a dojít k logickým a podloženým závěrům. Svoji široce pojatou analýzu mohla Kutová rozvinout a zvládnout i díky důkladné heuristické přípravě, která zahrnovala jak studium sekundární, tak i primární literatury, podstatné pro práci s materiály bylo rovněž využití digitální knihovny Parlamentu ČR, která zpřístupňuje dobová parlamentní jednání. Zejména v úvodních teoretických pasážích by snad bylo možno očekávat větší zastoupení cizojazyčné literatury. U studentů politologie se ne vždy setkáváme při zpracování historických témat rovněž s prací s archivními zdroji. Oproti tomu odkazuje Kutová na celou řadu zpracovaných osobních fondů; nicméně v této souvislosti bych poukázal na jejich ne zcela dostatečné využití v samotné práci.

Jestliže si jako cíl své práce autorka stanovila „co možná nejkompaktnějším způsobem rozebrat vývoj české liberální politiky v 80. letech 19. století s ohledem na sociální, ekonomické a kulturní pozadí té doby a vzájemných vztahů s Němci,“ pak lze říci, že jej naplnila. Její práce nepřináší originální hodnocení politických trendů oné doby, jak při množství odborné literatury k tématu ani nebylo možno očekávat, ale je výraznou a komplexní analýzou, která prokazuje schopnost autorky postihnout problematiku v hlubších souvislostech příčin a následků, jakož svá stanoviska i s nadhledem a přesvědčivostí formulovat.

Z formálního hlediska nemám k práci žádné výhrady.

Z výše uvedených důvodů doporučuji práci připustit k obhajobě.

V Hýskově 25. října 2012

posudek vypracoval

doc. Mgr. Vratislav Doubek, Dr.